

Schiller Instituttes foretræde for Erhvervsudvalget den 22. november 2018

Kun Glass/Steagall-bankopdeling og et Nyt Bretton Woods kreditsystem kan forhindre finanssammenbrud

Jeg er Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark. Tak fordi vi måtte komme.

Den danske offentlighed har haft en brat opvågning til den sande tilstand i den danske finansverden. Danske Bank har i årevis været dybt involveret i hvidvask af enorme pengebeløb og både bankens ledelse og Finanstilsynet svigtede totalt, når de gennem mange år blev gjort opmærksom på problemet. Andre af de store SIFI-banker i Danmark er samtidigt blevet afsløret i medhjælp til skatteunddragelse og svigt i deres bekæmpelse af svindel og hvidvask. Endelig har mange af de danske banker, i lighed med deres internationale kolleger, været medvirkende til at den danske og udenlandske statskasser er blevet plyndret gennem svigagtige udbytteskatrefusioner. Alt dette viser, at det ikke drejer sig om enkelte problemer eller enkelte brodne kar, men er et systemisk problem, hvor hele bank- og finansverdenen er gennemsyret af ukontrolleret grådighed, hvor man sætter sin egen finansielle vinding over loven og det almene vel. Politikken med afregulering, og med at lade finansverdenen styre sig selv, har spillet fallit.

Dette var egentlig allerede tydeligt i forbindelse med nedsmeltningen af det internationale finansielle system i 2007-2008. Jeg, og andre aktivister fra Schiller Instituttet, advarede om dette allerede i 2007, da jeg stillede op til Folketinget med sloganet: Efter finanskrakket – Magnettog over

Kattegat. Men man sad vore advarsler overhørigt. Da vi så efter krakket i 2008 – hvor kun en dansk statsgaranti, der dækkede alle finansielle institutioner, forhindrede en nedsmeltning i den danske bankverden – kom med forslag til, hvordan vi kunne rense op i finansverdenen gennem en gennemførelse af Glass/Steagall-bankopdeling, hvor man i processen vil skille skidt fra kanel – udskille samfundsvigtig normal bankaktivitet fra kasinoøkonomi – så nægtede man på institutionelt hold i Danmark og resten af den vestlige verden atter at lytte. Man ville ikke gøre op med den usunde adfærd i finansverdenen, der havde skabt sammenbruddet i 2008. Havde man nemlig ikke afreguleret hele den finansielle sektor, og i 1999 afskaffet Glass/Steagall-bankopdelingen i USA, så havde vi nemlig undgået finanskrisen.

Men nu blev fokuset at redde bankerne – og alle andre aktører i finansverdenen – med bankpakker og kvantitative lempelser; på bekostning af realøkonomien og almindelige menneskers levestandard. Derfor står vi i dag over for en kommende finanskrisen, der er potentielt langt værre end den, som vi oplevede i 2008. De danske tiltag med at lade banker og realkreditselskaber polstre sig (med kundernes penge) vil ikke forhindre en ny krise. Uden en opdeling af aktiviteterne i de finansielle supermarkeder har vi stadig, som i 2007-2008, ingen branddøre, der kan forhindre, at ildebrand i en del af finansverdenen spreder sig til hele det finansielle hus.

Det forestående finanssammenbrud

Der er mange tikkende bomber under det internationale finanssystem. I kølvandet på den amerikanske føderalbanks rentestigninger er der stadig flere advarsler om en kommende nedsmeltning af det 3.500 mia. dollars store marked for amerikansk virksomhedsgæld, hvor stadig mere usikre lån bliver pakket om og gensolgt i mange forskellige forklædninger – i lighed med dårlige amerikanske boliglån i 2007-2008. Dette har

fået følgeskab af nedgang på børserne og et kraftigt fald i den økonomiske vækst i USA og Europa. Bank for International Settlements advarede om denne farlige udvikling i sin årlige rapport i juli og noget lignende gjorde Bank of England i oktober. Så kom IMF's udtrykkelige advarsel om faldende virksomhedsobligationsmarkeder i IMF-bloggen den 12. november.

Et kollaps af markedet for virksomhedsgæld vil have større konsekvenser end kollapsedet af den amerikanske subprimelånboble i 2008. Når først krisen er udløst, vil det ramme bankerne verden rundt, og bag den blankpolerede overflade er de blevet endnu større og endnu mere bankerotte, end de var i 2008. I lighed med optakten til krisen i 2007-2008 har der også været et kollaps og en kapitalflugt fra de såkaldte "emerging markets" og det gigantiske uregulerede marked for finansielle derivater kan implodere når som helst.

Løsningen

Der er ingen lille lappeløsning, der kan rette op på dette, men Schiller Instituttet og den internationale LaRouche-bevægelse har fremlagt en sammenhængende løsning for, hvordan vi kan bortoperere den spekulative kræftsvulst og skabe kreditter til produktive investeringer – både på internationalt plan og her i Danmark.

1. Vi skal med i Den Nye Silkevej

Mens størstedelen af økonomien i den vestlige verden har ligget underdrejet i de seneste 10 år – hvor de fleste har oplevet en faldende levestandard – så har man i Kina oplevet fortsat kraftig økonomisk vækst og været i stand til at løfte stadig flere mennesker ud af fattigdom. Man brugte krisen i 2008 til at påbegynde massive infrastrukturprojekter, så Kina har nu flere kilometer højhastighedstog end resten af verden

tilsammen. Man har bygget nye byer, vandprojekter, kraftværker og anden infrastruktur, der gør det muligt at tage sig af en voksende befolkning med en stigende levestandard.

I 2013 lancerede Kinas præsident Xi Jinping så denne udviklingspolitik på internationalt plan med Bælte- og Vej-Initiativet, også kaldet Den Nye Silkevej, der i dag er 12 gange større end USA's Marshallplan efter 2. verdenskrig og som over 60 lande nu deltager i. Danmark burde være en fremtrædende del af denne udviklingsdagsorden, specielt i Afrika og Sydvestasien.

2. Et Nyt Bretton Woods kreditsystem

Den 30. november er der G20-topmøde i Argentina, og Schiller instituttet har foreslået, at topmøderne mellem præsident Trump, Xi Jinping og Putin bruges til at etablere et nyt Bretton Woods kreditsystem, i samarbejde med Indiens premierminister Modi. En ny version af det gamle fastkurssystem, der blev etableret efter 2. verdenskrig, men nu for at skabe langfristede kreditter til udvikling af alle nationer. Dette er det eneste, som kan forhindre, at den igangværende disintegration af det nuværende City of London- og Wall Street-baserede finanssystem fører til kaos og mulig krig.

3. LaRouches fire love

I Danmark kan vi i mellemtiden forberede tiltag, der kan beskytte vores økonomi imod den kommende finansielle tsunami. Schiller Instituttet har fremlagt Lyndon LaRouches fire love, der er en konceptuel drejebog for at få vores økonomi drejet væk fra finansiell spekulation og tilbage til fysisk økonomi og videnskabeligt og teknologisk fremskridt:

- Gennemførelsen af en Glass/Steagall-bankopdeling af den danske finanssektor, hvor vi sanerer banksystemet og adskiller normal bankaktivitet fra finansiel spekulation. De finansielle supermarkeder skal opdeles i normale banker, investeringsbanker, realkreditaktivitet og forsikringsvirksomhed. Bankerne og andre finansielle institutioner skal opdeles og reduceres i størrelse, så de ikke længere udgør en systemisk risiko, og den statslige indskudsgaranti vil kun gælde for normale banker.
- Vi må skabe statskreditter til produktive investeringer i økonomien;
- Vi må kanalisere en del af disse kreditter ind i store infrastrukturprojekter og andet, der kan øge produktiviteten og energigennemstrømningstætheden i økonomien og skabe den næste højere økonomiske platform for Danmark, som f.eks. en Kattegatbro og et nationalt magnettognet, og faste forbindelser mellem Helsingør og Helsingborg og under Femern Bælt.
- Vi må investere massivt i forskning og udvikling af de områder, som skaber fremtidens teknologier som f.eks. kernekraft, fusionsenergi, rumforskning etc.

Den største fejl, som vi kan begå, er at tro, at vi kan overlade disse spørgsmål til den finansielle verden. Den har bevist, at den hverken har det moralske kompas eller de nødvendige løsninger, til at sikre vores fremtid. Derfor må staten nu påtage sig sit ansvar, og etablere de nødvendige love og regler, der kan sikre det almene vel og Danmarks og danskernes fremtid. Det er der, i lyset af de seneste bankskandaler, en bred offentlig opbakning til.

Tak for ordet.

Slides fra mødet:

POLITISK ORIENTERING den 13. november:

1. del: Efter USA's midvejsvalg, vil Trump og demokraterne samarbejde om infrastruktur og bankopdeling?

Klik her for 2. del. om et

møde med Hussein Askary torsdag den 29. november på Frederiksberg

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del om mødet med Hussein Askary den 29. november på
Frederiksberg (2 min.)

**POLITISK ORIENTERING den 1.
november 2018:
Fem dage til amerikansk
midtvejsvalg//
Danske Irananklager ligeså
falske som Skripalsagen**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Amerikansk midtvejsvalg kan resultere i sejr over britisk geopolitik i hele verden

Leder fra LaRouchePAC den 29. oktober 2018 – Inden ti dage vil vi vide hvilken form for kongres, som præsident Donald Trump skal håndtere i resten af sin valgperiode. Kesha Rogers, uafhængig kandidat til Kongressen i Texas' niende kongresdistrikt, har sat standarden for nye medlemmer af kongressen "uden for partierne" og stræber efter et nyt paradigme for amerikansk deltagelse i videnskabelige og økonomiske fremskridt på verdensplan. Hendes stemme mod rep. Al "Rigsretssag-mod-Trump" Green vil være en markør for, hvordan det amerikanske folk er kommet igennem to års eskalerende forsøg på at omstyrte deres præsident, og om de er parate til at gøre deres land og mange andre lande store.

Helga Zepp-LaRouche gav i sidste uge flere vigtige præsentationer i Moskva, og forklarede russerne, at det presserende spørgsmål om, hvilken USA-politik der vil være efter midtvejsvalget, kræver forståelse for, at det var den britisk efterretningstjeneste, – ikke Rusland – der blandede sig massivt i det amerikanske valg og den politiske proces. Det er britisk efterretningsvæsen, der udløste og har eskaleret forsøget på et kup mod præsident Trump og udgyder en ny McCarthyisme, der har begrænset hans muligheder for at have effektive relationer til Rusland. Den store respekt, som mange ledende russere har haft i mange år for Lyndon LaRouche, forstærkede den grad hvormed Helga Zepp-LaRouches forklaringer blev hørt og rapporteret.

Præsident Trump vil få dage efter midtvejsvalget holde et nyt

møde med den russiske præsident Vladimir Putin ansigt til ansigt, og nogle få uger derefter med præsident Xi Jinping i Kina. Hvis valget overvinder kuppet imod ham, kunne præsidenten efterfølgende bevæge sig hen imod afgørende produktive forhandlinger om udvikling af industrielle økonomier for verdens nationer. Dette betyder opbygningen af en ny økonomisk infrastruktur internationalt for at afværge en ny finansiel nedsmeltning og forfølge nye missioner til rumforskning.

Det handler ikke om at skabe en økonomi med "lige vilkår", men en, der løfter sig op- en økonomisk og videnskabelig kurve, der stiger med større og større hast, indtil den når hele solsystemet.

På trods af handelskonflikter og sanktioner er den Nye Silkevej blevet et økonomisk paradigme; ikke kun for Kina, men for Eurasiens økonomiske kræfter som helhed. Præsident Trump har ved at ændre situationen for den Koreanske halvø til det bedre allerede involveret sig i den Nye Silkevej, og hans offentlige taler indikerer, at han ved, at ny transportinfrastruktur, der forbinder Sydkorea gennem Nordkorea, er helt afgørende. Amerika har en stor mulighed for at besejre det Britiske Imperiums krigspolitik, afvise årtier med af-industrialisering og lovliggørelse af narkotika, der støttes af Soros' organisationer, og atter søge lederskab på verdensplan, inden for videnskab og industri. Brug valget til at stoppe kuppet mod præsidenten, og anvend derefter de økonomiske tiltag af Lyndon LaRouches "Fire Nye Love for at redde USA".

Helga Zepp-LaRouches tale på konference i Moskva om Kina: Et fællesskab med fælles fremtid for menneskeheden: Kinas strategiske perspektiv indtil 2050

Det Russiske Videnskabsakademis Institut for Fjernøstlige Studier

Akademisk Råd for Omfattende Studier af det moderne Kina
23. internationale akademiske konference:

“Kina, kinesisk civilisation og verden: Fortid, Nutid og Fremtid”

Moskva, 24.-25. oktober, 2018

Helga Zepp-LaRouches tale

“Et fællesskab med fælles fremtid for menneskeheden: – Kinas strategiske perspektiv indtil 2050”

Det store spørgsmål, som burde optage alle tænkende mennesker på denne planet, er i det væsentlige det samme som blev diskuteret intensivt i den unge amerikanske republik, som rapporteret i “de Føderalistiske Papirer”: Er det menneskelige samfund i stand til en effektiv form for selvstyre? Men denne gang er det ikke et spørgsmål om en nation, det vedrører hele menneskeheden: Behovet for et nyt paradigme i verdensordenen.

Spændinger i en verden plaget af adskillige kriser ser ud til at styre mod en kulmination: faren for et nyt, denne gang systemisk finansielt nedbrud i det transatlantiske finanssystem, en hidtil uset polarisering i USA omkring det

igangværende kupforsøg mod landets præsident, operationer under falske flag, Goebbels-lignende bedrageriske operationer mod hele befolkningsgrupper, narkoepidemier, der er en ny form for opiumskrige, den globale migrationskrise, terrorisme og nazisme, en øgning af de centrifugale kræfter i EU, genopblomstringen af aggressive, geopolitisk motiverede bestræbelser på at forsvare en orden, som ikke længere eksisterer – bare for at nævne nogle af udfordringerne. Verden er i uorden.

I lyset af en sådan kompliceret og tilsyneladende fuldstændig splittet verden, hvor realistisk er så det perspektiv, der blev fremlagt på Kinas Kommunistiske Partis 19. partikongres af den kinesiske præsident Xi Jinping, hvor han satte Kinas mål til inden år 2050 at blive et "stærkt, demokratisk, kulturelt avanceret, harmonisk, og smukt 'fuldt moderniseret land'", og endda omtalte nogle aspekter af skabelsen af en "smuk verden" hvor alle nationer kan deltage? Hvis man ser på de kriser og udfordringer, der er anført ovenfor, som uafhængige individuelle problemer, ender man i en "dårlig uendelighed", hvor løsningen for mange af disse virker umulig. Men hvis man erkender, at alle disse problemer har fælles ophav, idet de er afledt af det gamle paradigme, af en epoke der går under, kan man finde løsningen ved at blive informeret om principperne for den nye epoke.

Der er to emner, der sætter dagsordenen for den nærmeste fremtid, som vil skabe helt forskellige udfald for fremtiden. Den første vedrører den nuværende kamp, som udkæmpes på dette tidspunkt i USA, hvor kupforsøget mod præsident Trump enten vil lykkes, og han vil blive drevet fra embedet på den ene eller anden måde, eller, hvis det aftalte spil mellem cheferne for Obama-administrationens efterretningstjenester og briternes efterretnings-tjenester GCHQ og MI6 om iscenesættelsen af "Russiagate" mod Trump for at forhindre ham i at realisere sin intention om at lede forholdet mellem USA og Rusland på et godt grundlag, vil føre til en strafferetlig

forfølgelse af bagmændene. Hvis demokraterne vinder Repræsentanternes Hus i midtvejsvalget, vil de forsøge at begrave den igangværende undersøgelse i Kongressen og konfrontationspolitikken, som vi har set i sanktionerne mod Rusland og handelskrigen mod Kina og vicepræsident Pences nylige tale, vil omgående eskalere. Hvis Trump kan konsolidere sin position, på trods af de mange høgeagtige ytringer der kommer fra USA nu, er det muligt, at han, i anden halvdel af sin første periode, vil være i stand til at forbedre forholdet til Rusland og vende tilbage til sin oprindelige positive holdning til Kina.

Den anden relaterede mulighed for ændring er et perspektiv, hvormed "Thucydids fælde" kan overvindes, den tilsyneladende konflikt mellem den magt, som dominerer verden indtil nu, USA, og den opstigende magt, Kina, ved at definere en løsning, der går langt ud over den bilaterale situation for de to, og som adresserer eksistentielle farer for samtlige nationer og dermed en forskydning af niveauet af diskussion og tænkning til et højere niveau.

Hvad min mand, Lyndon LaRouche, allerede har foreslået for mange år siden, er stadig gyldigt: De fire mest magtfulde nationer i verden, USA, Rusland, Kina og Indien – støttet af andre som Japan, Sydkorea og flere – skal på kort sigt oprette et nyt Bretton Woods system, for at undgå potentielle ødelæggende konsekvenser af et ukontrolleret finansielt sammenbrud. Dette nye internationale kreditsystem skal rette fejlen i det gamle Bretton Woods-system, som ikke blev realiseret sådan som præsident Franklin Delano Roosevelt havde til hensigt, men blev ødelagt af indflydelsen fra Churchill og Truman. Det skal garantere ubetinget suverænitet, for hver og en, af alle nationalstater som deltager i det, og det skal fremme deres ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene af videnskabelige og teknologiske fremskridt, til gensidig fordel for hver enkelt og for alle.

Dette Nye Bretton Woods-system skal som det vigtigste indeholde en dybtgående ændring af de valutamæssige, økonomiske og politiske forhold mellem de dominerende kræfter og de såkaldte udviklingslande. Medmindre de uligheder, som skyldes eftervirkningerne af den moderne kolonialisme, gradvist afhjælpes, kan der heller ikke skabes fred; og udfordringer så som migrationskrisen eller terrorisme kan ikke overvindes.

Den grundlæggende forestilling om et sådant nyt kredit- og økonomisk system findes i princippet allerede i præsident Xi Jinpings Bælte og Vej politik. I de fem år, det har eksisteret, har det skabt en hidtil uset dynamik af håb og optimisme blandt de cirka 100 lande, der deltager i det, og med de fremskridt det har haft på så kort tid, er det indlysende, at målet defineret af præsident Xi Jinping, om en "smuk verden" i 2050 for hele menneskeheden er absolut opnåelig.

Det nye sæt af internationale relationer, som kræves til det Nye Paradigme, er allerede i færd med at blive bygget. Den stigende integration af Bælte og Vej Initiativet, Shanghai Samarbejds Organisation, Eurasiske Økonomiske Union og de Globale sydlige organisationer udvikler sig succesfuldt og skaber allerede helt nye strategiske alliancer til gensidig gavn for alle, der deltager i dem. "Ånden i Den Nye Silkevej har fængt i de fleste lande i Asien og Latinamerika, og har for første gang i århundreder givet håb til Afrika, som præsident Xi har kaldt kontinentet med det største udviklingspotentiale, og som præsident Putin har lovet at 'lyse op, ved at give det atomteknologi.'" Mange taler nu om "Afrika, det nye Kina med Afrikanske karakteristika"! Og på trods af modvilje fra den Europæiske Union og den nuværende regering i Berlin er der et stigende antal af mennesker i Europa, som ønsker at blive fuldt integreret i Den Nye Silkevej, som 16 + 1 landene, Spanien, Portugal, Schweiz, Holland, Belgien, men især Østrig og Italien.

Den største og uundgåelige udfordring vil imidlertid være at finde en løsning, som inkluderer USA. I betragtning af det reelle niveau af militarisering af USA, både hvad angår de væbnede styrker såvel som den indenlandske bevæbning af befolkningen, er chancen for at USA vil gå i opløsning, eller acceptere at blive udelukket fra et alternativt verdenssystem, lige så fredeligt som det skete med Sovjetunionen, sandsynligvis tæt på nul. Præsident Putins militære politik, som blev annonceret den 1. marts, vedrørende russisk militærvidenskab og den strategiske alliance mellem Rusland og Kina, viser russisk og kinesisk klarhed om dette. Så hvis Thukydids fælde skal undgås, skal der være et udkast til en løsning, som giver USA en høj plads i verdensordenen.

Den fælles politiske platform, der tilbydes, skal være formet ud fra synspunktet om, hvad Nikolaus von Kues definerede som en helt ny form for tænkning, hans berømte {"Coincidentia oppositorum,"}. Den ene, som har en højere orden af virkeligheden end de mange. Dette er allerede implicit i præsident Xi Jinpings opfattelse af menneskeheden som et "Fællesskab med fælles fremtid."

I stedet for at nærme sig spørgsmålet om det nye sæt af relationer blandt verdens nationer ud fra et synspunkt af at bevare status quo vil visionen om hvorledes den menneskelige art er modnet til voksenlivet 50 eller 100 år fra nu give et sæt af konkrete politiske samarbejdsaftaler. Ifølge den videnskabelige teori fra Vladimir Vernadsky vil Noosfæren til den tid have avanceret sin dominans over biosfæren kvalitativt, og nye generationer af forskere og klassiske kunstnere vil kommunikere med hinanden baseret på en søgen efter nye fysiske og kunstneriske principper.

Som den tyske raketforsker og rumvisionær Krafft Ehrliche fremlagde det, er udbygningen af infrastruktur, først i det nærtliggende rum, som en forudsætning for interstellær rumrejse, en nødvendighed for næste niveau af den menneskelige artsudvikling. Som samarbejdet på den Internationale

Rumstation og som Hubble-rumteleskopets øjenåbnende resultater har demonstreret, ændrer fokuset på menneskeheden som en rumfarende art følelsen af identitet hos alle de involverede astronauter, ingeniører og forskere. Det har også helt ændret forestillingen om, at vi lever i et jordbundet system, hvor modstridende geopolitiske interesser skal strides om begrænsede ressourcer med den idé, at menneskeheden lige er begyndt at tage de allerførste baby-skridt ind i et univers, hvor der er anslået to billioner galakser.

Det kinesiske rumprogram vil snart ændre spillereglerne på en hidtil uset vis ved at lede verden til en ny videnskabelig og industriel revolution. De igangværende Chang'e månemissioner omfatter et ambitiøst program om at bringe helium-3 tilbage fra månen som brændstof til kontrolleret fusionskraft på jorden. Når den menneskelige art kan styre fusionskraft, vil vi have energi- og råmaterialesikkerhed for hele den menneskelige art i al overskuelig fremtid.

I samme retning går Indiens Chandrayaan-2 mission ledt an af Indian Space Research Organization (ISRO), som vil analysere månens overflade for spor af vand og helium-3. Præsident Trump har erklæret, at bemandede rumrejser, tilbagevenden til månen og missioner til Mars og "verdener langt væk" er en national prioritet igen. Disse og relaterede missioner fra de andre rumnationer vil ikke kun gavne de involverede lande, men hele menneskeheden. Rumforskning vil transformere alle aspekter af livet på jorden idet de samme generelle teknologier og metoder, hvormed man vil skabe landsbyer på månen, kan bruges til at skabe beboelige forhold i "ørkenområder" på jorden, som med "Umka", den russiske by planlagt på Aktis. Rumteknologi vil fuldstændigt revolutionere tilgangen til avanceret lægehjælp alle steder på Jorden, landbruget vil drage fordel af mange aspekter af rumforskning. Kombinationen af fusionsøkonomi og månens industrialisering som det næste trin i en ubegrænset proces af menneskehedens fortsatte mestring af

universets love vil betyde en helt ny økonomisk platform i den forstand, der er defineret af Lyndon LaRouche.

Hvis de mange mennesker i nød i verden – om det er som flygtning fra fattigdom og krigens hærgen eller som tilskuer til et samfund, der falder fra hinanden med en stigning i vold, alkoholisme, stofmisbrug og depression, eller ethvert andet udtryk for desperation – kendte til de umiddelbare muligheder for et gennembrud til en ny æra for menneskeheden, ville den nye silkevejsånd fænge an og blive et håbets fyrtårn for alle.

Det ordnende princip for en splittet verden i dag kan blive grundlaget for et fælles lederskab i form af præsidenterne i Kina, Rusland, Indien og USA.

Det amerikanske midtvejsvalg indebærer risiko for kaos, og chance for et nyt paradigme for fremskridt

Det amerikanske midtvejsvalg indebærer risiko for kaos, og chance for et nyt paradigme for fremskridt

Leder fra LaRouchePAC den 23. oktober – Præsident Donald Trump talte mandag aften til mere end 30.000 amerikanere i Houston, ifølge Texas Løjtnant guvernørens rapport – præsidentens hidtil største og mest entusiastiske stævne. Omkring 17.000 blev stuvet sammen i Toyota Arenaen, og yderligere 15.000 fulgte med via store skærme udenfor. Skønt fuld af improviserede kommentarer om mange emner, blev hans

bemærkninger efterfølgende yderst velordnede, da han diskuterede de reelle fremskridt, som hans præsidentskab har gjort for USA's økonomi. "600.000 nye produktive jobs inden for to år" var en væsentlig korrekt påstand, der ikke blev betragtet som realistisk, da Trump tiltrådte embedet. 7,14 millioner jobskabelser (i september) var et bemærkelsesværdigt rekordniveau.

Men der ligger den største risiko for præsidenten og landet. Den voksende frygt for et sammenbrud af de enorme gældsbobler – USA's og den europæiske virksomhedsgæld er værst – som er skabt af centralbankens trykning af penge – er korrekt. Som uafhængig kongreskandidat i Texas, Kesha Rogers, advarer om i et interview i denne uge, , hvis midtvejsvalgene ikke afgøres – definitivt – så kan kupforsøget mod præsidenten i form af en rigsretssag eller andre tiltag, fremstormen fra et finanskrak, måske værre end det i 2008, føre til kaos.

Men de af britiske efterretningstjeneste anstiftede kupmagere og Robert Muellers juridiske snigmordere kunne på afgørende vis komme under kontrol i valget. Efterfølgende betyder udsigten til at håndtere den kommende krise muligheden for, at Trump faktisk kunne indføre en politik for det "Amerikansk System". Som kandidat omtalte præsidenten ting – Glass/Steagall-loven, en national startinvestering på 1 billion \$ i ny højteknologisk infrastruktur, en genoplivning og udvidelse af NASA's bemandede rumforskning – hvilket gøres muligt med EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouches "Fire Love" for at redde økonomien og nationen, der først blev fremsat i 2014. Det er det, Rogers' kampagne, og den nationale LaRouche politiske Handlingskomité mobiliserer amerikanere for, med Kinas Bælte og Vej-Initiativ som et storslået eksempel på et sådant nyt paradigme.

Trump havde også tydeligvis en hensigt om et stormagtssamarbejde, ikke krigskonfrontation, med både Rusland og Kina. Mobiliseringen, som Rogers' kampagne fører nationalt, er vejen til dette gennembrud, og til at lykkes med at

overvinde den finansielle krise, som nu truer.

**POLITISK ORIENTERING den 18.
oktober 2018:
Udbytteskat skandalen
understreger behovet for
Glass/Steagall-bankopdeling.
Her er også supplerende
materiale.**

Med næstformand Michelle Rasmussen

Lyd:

LaRouchePAC video som sætter spørgsmål ved global opvarmning fra februar 2017.

75 år for redningen af de fleste danske jøder: fra mindehøjtidlighed i synagogen i København den 11. oktober 2018.

Personer EIR talte med ved mindehøjtidligheden i synagogen i København den 11. oktober 2018.

1. Jan Willem Norden som flygtede til Sverige.
2. Torbjörn Adelssohn, en svensk mand, hvis danske kone havde flygtede til Sverige.
3. En mand som blev født i Sverige et par måneder efter hans forældre havde flygtet.
4. Moses Schwartz, en polsk mand som overlevede fem koncentrationslejre.
5. En mand som flygtede til Sverige, nu bosat i Israel, som kom til København for mindehøjtidligheden.
6. En modstandsmand som var aktivt med Sorø akademiets gruppe og blev interneret i Neuengamme koncentrationslejre. Hans kone var ansat ved plejehjemmet Bernadottegården for modstandsfolk.
- 7-8. Modstandsmænd Uffe Preuss og Poul Høeg fra Nybodergruppen.
9. Modstandsmand fra Odense.

Musiken er en vuggeviser skrevet af den tjekkisk-jødisk forfatter og digter Ilse Weber, da hun var i Theresienstadt med hendes mand og ældste søn. Deres yngste søn kom med "kindertransport" via Storbritannien til Sverige. Ilse insisterede at komme med sin mand til Auschwitz, hvor hun og sønnen blev dræbt så snart de ankom. Hun har skrevet andre sange og tekster i Theresienstadt.

Anne Sofie von Otter synger.

IPCC viser os alle, hvorfor Trump havde ret i at trække Amerika ud af Paris- 'Klimaaf-talen'

Leder fra LaRouchePAC den 8. oktober: Mindre end to år efter vedtagelsen af Paris-Klimaaf-talen trak præsident Donald Trump USA ud af den, idet han korrekt anfører, at den ville medføre store økonomiske omkostninger og eliminere beskæftigelse uden at nå sine angivne hensigter om forbedring af miljøet.

Nu har IPCC (FN's Internationale Panel om Klimaforandringer) i realiteten omstødt Paris-aftalen for ikke at føre *tilstrækkeligt store* økonomiske omkostninger med sig. Panelet truer med skræmmende konsekvenser for planeten, hvis ikke alle nationer "foretager hurtige, vidtrækkende og hidtil usete ændringer i alle aspekter af samfundet." At holde den 'globale opvarmning' under 2 grader celsius i det 21. århundrede er ikke nok, siger IPCC i sin nye rapport udgivet den 7. oktober.

Løfterne om reduktion af kulstof-udledning fra alle landene bag Paris-aftalen "er ikke nok." I stedet skal der nu tages store skridt (tilbage) i menneskelig produktivitet og industriel aktivitet samt i den menneskelige kost. Nedsøgning af industriel aktivitet, husdyravl og kødproduktion og nedsøgning af CO2-udledning med 1 mio. tons hvert år skal starte straks, og forfølges indtil der ikke er nogen CO2-udledning mere – dvs. ingen kulbrinte-brændstoffer og heller ingen kernekraft – i år 2050 eller tidligere.

Dette er et angreb på Trumps politik for vækst. Desuden er det et angreb på Kinas politik for at sprede sin økonomiske vækst og fattigdomsreduktion til Afrika; et angreb på dets Bælte og

Vej-Initiativ som helhed, og især den entusiastiske accept af initiativet i Afrika. IPCC-rapporten udtrykker Barack Obamas modbydelige, absurde og dødelige trussel på et "ledelsesmøde" i Afrika for flere år siden, om at "hvis I alle vil have klimaanlæg og en vestlig kost, vil I få planeten til at koge over."

IPCC angriber i høj grad fundamentet for selv videnskaben om den menneskelige økonomiske udvikling, en videnskab der stammer fra universalgeniet Gottfried Leibniz for tre århundreder siden, og som siden er genoplivet af Lyndon LaRouche og hans politiske bevægelse som et modtræk til det Britiske Imperiums efterkrigstids neo-malthusianisme.

Centralt for den videnskab er, hvad LaRouche kalder stigningen i potentiel relativ befolkningstæthed, målt på fremskridt for både den menneskelige art og for Jordens biosfære, som mennesket, som noget enestående blandt de levende væsener, er i stand til bevidst at forbedre.

Stigende energi-gennemstrømningstæthed i menneskelige energikilder – hvilket fører opad fra omdannelse af sol og biomasse gennem vind og skovdrift, videre gennem petrokemikalier til nuklear fission, og nu i retning mod nuklear fusion og plasma teknologier – betyder højere potentiel befolkningstæthed hos menneskeslægten under en stigende levestandard. Denne "fremskriden opad fra ilden" betyder også højere teknologisk industri og større potentiale for at forbedre miljøet, jordens vandforsyning, dets landbrugsproduktivitet og bæredygtighed – og dermed stadigt stigende potentiel befolkningstæthed.

Det er dette der er nødvendigt i Afrika, hvor fattigdomsreduktion endelig er begyndt at finde sted sammen med stigende kinesiske investeringer i energi, sammen med jernbaner, veje, vandoverførsler, havne – og samtidigt i Mellempøsten og Sydamerika. Det er grunden til, at Asien går efter atomkraftteknologier, mens det miljøaktivistiske

paradigme i Europa opgiver atomkraft.

Amerika er heldige med, at præsident Trump har vendt mere af det amerikanske folk imod IPCC's miljø-terrorkampagner. Hvis "Russiagate"-kuppet imod ham kan vendes afgørende ved dette midtvejsvalg og efterfølgende, kan han blive i stand til at arbejde med de andre stormagter, som fremmer industrielt fremskridt (på et højere niveau).

Disse lande, USA, Kina, Rusland og Indien, kunne lancere et nyt internationalt monetært system designet direkte til udenlandske investeringer i højteknologi. Så kunne de i fællesskab – med deres rumfarts- og kernekraftskapacitet – koncentrere sig om den afgørende udvikling af små, sikre, modulære atomkraftreaktorer, nøglen til at alle mennesker endelig kan få elektricitet.

Og mens de forbedrer denne planet, kunne de sammen arbejde på menneskeslægtens evne til hurtigt at rejse andetsteds hen i solsystemet.

Lyndon LaRouche udarbejdede "fire love" for disse økonomiske handlinger. De udtrykker potentialet for virkelig at vinde kampen om det amerikanske midtvejsvalg.

Se så! Dette valg vil ikke være 2016 om igen – det er vi langt ude over

Leder fra LaRouchePAC den 7. oktober (EIRNS) – De, der som Hillary Clinton aldrig har forstået hvad der skete ved valget

i 2016, forventer (og håber) naturligvis, at midtvejsvalget i 2018 vil markere en tilbagevenden til "normale" amerikanske valg. De laver vrøvlede forudsigelser, som deres påstand om at en statistik – den statistik der siger, at præsidenter i gennemsnit som regel har tabt ved midtvejsvalg – garanterer, at Trump vil miste Repræsentanternes Hus. Men intet kan være mere latterligt end at tro på, at en statistik fra fortiden kan kontrollere, hvad amerikanerne gør nu. Det ville kun gøre indtryk, hvis man var dum nok til at tro på et sådant argument. Men i virkeligheden er amerikanerne generelt meget mindre stupide, end de var for to år siden – eller for blot to måneder siden. Det er den virkelige historie om dette valg – omend Hillary Clinton måske aldrig vil forstå den.

Navnet på dette fænomen er 'massestrejken', som Lyndon LaRouche formulerede dette argument for præcist 50 år siden, idet han baserede sig på Percy Bysshe Shelleys ufuldendte Et forsvar for Poesien (A Defence of Poetry) fra 1821 og Rosa Luxemburgs Massestrejken, det politiske parti og Fagforeninger (The Mass Strike, the Political Party and the Trade Unions) fra 1906. Store værker af to af menneskehedens største ledere i den moderne æra. LaRouche citerede hyppigt et afsnit i slutningen af Shelleys arbejde, idet hans tilhørere var bekendt med skriftet som helhed. Idet han beskrev de historiske perioder, der gik forud for eller ledsagende "en stor og fri udvikling af den nationale vilje" i England, skrev Shelley: "I sådanne perioder er der en koncentration af evnen til at kommunikere og modtage intense og lidenskabelige ideer, med hensyn til mennesket og naturen."

Udbredelsen af denne "evne" er ikke ligefrem frivillig, og foregår ofte ubemærket af modtagerne. Dens umiddelbare årsager i det ene eller andet tilfælde er normalt ukendte – som det ses i både Shelleys og Luxemburgs argumenter. Faktisk ligner det en opfattelse snarere end en tanke – men ikke en opfattelse stammende fra de sædvanlige sanseorganer. Fra ovennævnte sætning fortsætter Shelley med at skrive: "De

personer der besidder denne evne, kan ofte – med hensyn til mange andre områder af deres natur – være tilsyneladende lidet i overensstemmelse med den gode ånd, som de formidler. Men selvom de nægter og afsværges, er de alligevel tvunget til at tjene den magt, der sidder på tronen i deres egen sjæl.”

Hvis vi kan forhindre katastrofen med et flertal af det Demokratiske parti i Repræsentanternes Hus, hvilket ville ødelægge landet, da præsidenten så vil blive afsat; hvis vi kan lukke ned for Storbritanniens regimeskifte-operation, og sætte konspiratorerne Obama, Mueller, Brennan og andre i fængsel; og hvis vi kan bruge denne periode med massestrejke til at vinde opbakning for LaRouches “Fire nye love” og et Nyt Bretton Woods-system, så vil hele verden nu gå ind i en ny periode med dybtgående, vidtrækkende positive reformer, som kan sammenlignes med Franklin Roosevelts ‘New Deal’, men med langt mere vidtrækkende konsekvenser. National suverænitet vil blive bragt tilbage fra de døde, samtidig med at suveræne nationer fuldt ud engagerer sig i at opnå “menneskehedens fælles mål”, som udtalt af LaRouches samarbejdspartner, afdøde Dr. Edward Teller.

Hvad er alt dette – en forudsigelse for fremtiden? (“Undgå forudsigelser, især om fremtiden,” sagde Casey Stengel.) Men virkningerne er her allerede i dag, på den måde som Shelley kaldte “de gigantiske skygger, som fremtiden kaster på nutiden.” Man kan kalde det fremtiden, hvis man vil, men det er allerede ved at forme valget i 2018, og det har det været i nogen tid, før vi bemærkede det. Den “evne”, som Shelley skrev om, kunne vi kalde en ‘intensivt vakt individuel kreativitet’ – som er social, samtidig med at den er individuel. Det er den eneste bevidste negativt-entropiske kraft, vi kender til i universet. Dens virkninger ses hos de frivillige, der deltager i Kesha Rogers uafhængige kampagne i Texas’ 9. kongresdistrikt, men lige såvel også på tusinde andre måder, som måske ikke har noget med hinanden at gøre.

Hvordan virker det? Amerikanere (og ikke kun amerikanere)

oplever – minut for minut – de mest forskelligartede virkninger af alle de indirekte forgreninger af det faktum, at det lange mareridt, som nåede det dybeste niveau i helvede under George W. Bush og Obama, endelig bliver bragt til ende. (Der er også mange andre velbegrundede måder at formulere dette på.) Dette afspejler sig – ubevidst – i ændrede personlige relationer. I kulturelle faktorer og på andre områder, der er for talrige til at nævne. De er ubevidste om det, men samtidig forandres de af en opfattelse af noget "gigantisk", som de ikke er bevidste om.

En form for argumentation, som ofte er implicit, snarere end bevidst, foregår i deres sind. (Rosa Luxemburgs 'Massestrejke' udforsker dette aspekt fuldt ud.) Tag for eksempel effekten af Kavanaugh-høringerne. Hvad er deres betydning for titusindvis af amerikanere, selvom de måske ikke er opmærksomme på det? "Tænk på hvor vi ville være nu, hvis Hillary havde vundet. Hvilken kloak! "Og hvor vi vil være, hvis hun får banet sig vej tilbage.

De vigtigste "Russiagate"-dokumenter, der frigives af præsident Trump og kongresudvalg, vil i løbet af de næste par dage ramme ind i denne massestrejkeproces.

Massestrejken forekommer i regi af det igangværende valg. Hvad vil det komme til at betyde for "valget i sig selv"? Ikke alene vil dette ikke være et normalt 'før-2016' valg. Det bliver heller ikke et '2016-valg' om igen. Vi er nu i en helt anden verden, end vi var i 2016. Blandt mange andre virkninger betyder massestrejken, at der vil blive lavet unikke kreative interventioner af os selv og andre, og af os selv sammen med andre, for at "ramme modstanderens flanke", og sådanne indgreb vil give genlyd og i stigende grad inspirere til atter andre interventioner, som 6. november nærmer sig.

**POLITISK ORIENTERING den 4.
oktober 2018:**

**Trump i FN: Afskaf
supranationalt diktatur og
vend tilbage til national
suverænitet**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

**Stormagtssamarbejde for at
vende tilbage til de
westfalske principper**

Leder fra LaRouchePAC sept. 26 2018—Den igangværende generalforsamling i FN i New York er ved at blive et vigtigt forum for en tilbundsående drøftelse af de afgørende ideer om ledelse, som er nødvendig for at sætte en stopper for æraen med britisk geopolitik og globalisering, og frem for alt for at fastlægge principperne for fysisk økonomi, der kræves for menneskehedens overlevelse.

Ikke mindst det vigtige input fra LaRouche-bevægelsen – både i

gaderne udenfor FN og blandt de delegationer, der er indenfor – af LaRouches videnskab om fysisk økonomi og hans opfordring til oprettelsen af et nyt Bretton Woods gennem en konkursbehandling af det nuværende døende system.

Som en del af denne diskussion havde Kinas halvofficielle Global Times i går en leder om præsident Donald Trumps tale til FN's generalforsamling, der roste hans forsvar for national suverænitet, men tilføjede at dette skal gå hånd i hånd med lighed mellem suveræne stater. "Historisk set blev begrebet suverænitet og lighed blandt nationer født på samme tid i Den Westfalske Fred, en fredsaftale der først indførte og sikrede lighed af national suverænitet," bemærkede lederen.

En anden leder i de kinesiske medier, i China Daily, omtalte nødvendigheden af USA og Kinas samarbejde om at skabe en win-win fremtid for hele menneskeheden, og understregede at den reelle fare med gengældelses-handelssanktioner og andre konflikter ikke er detaljerne i hvert enkelt problem, men "det stigende dræn af gensidig velvilje", som de forårsager. Dette er et punkt som Helga Zepp-LaRouche gentagne gange har understreget i forholdet mellem USA og Kina: at det nære samarbejde, skabt af Trump og Xi Jinping, er af afgørende betydning for at løse den strategiske krise, og at begge sider må kæmpe for at bevare det – især med Trump i skudlinjen af et igangværende britisk kupforsøg.

Zepp-LaRouche understregede også i dag i hendes ugentlige tysksprogede webcast, at den farligste akilleshæl i hele den strategiske situation fortsat er det fallerede derivat-tyngede transatlantiske finanssystem, som kan implodere når som helst. Det er derfor endnu mere presserende, understregede hun, at ledere af alle nationer forstår, at virkelig rigdom ikke er aktiemarkedet eller andre finansielle instrumenter, men snarere at reel fysisk-økonomisk rigdom skabes af menneskesindets kreative evner, på en måde der er unikt forklaret af Lyndon LaRouche.

**Ny rapport kan bestilles: 2.
bind, Den Nye Silkevej Bliver
til Verdenslandbroen;
En fælles fremtid for
menneskeheden**

English: See below

**Bestil vores nye rapport på engelsk!: 500
kr. for den trykte rapport, 374 sider**

Forsendelse: porto 50 kr. pr. rapport.

**Rapporten kan også hentes på vores
kontor: Sankt Knuds Vej 11, kld. t.v.,
Frederiksberg**

**Rapporten kan bestilles fra Schiller
Instituttet i Danmark: tlf. 53 57 00 51
eller 35 43 00 33 eller e-
mail si@schillerinstitut.dk**

Homebanking: 1551-5648408; Giro: 564-8408

Dankort/Paypal: via vores butik

LaRouche-bevægelsen har spillet en enestående rolle i udviklingen af forslag til international økonomisk udvikling og sat retningslinjer for politiske beslutninger, som nu i stigende grad er udbredte i verden. Ved slutningen af Den kolde Krig, og den deraf følgende mulighed for internationalt samarbejde om menneskehedens fælles mål, foreslog Lyndon og Helga LaRouche i 1997 "Den Eurasiske Landbro" som en "Ny Silkevej ... for Global Økonomisk Udvikling". Efter bekendtgørelsen af Bælt- og Vejinitiativet fra den kinesiske præsident Xi Jinping i 2013 (et forslag i samklang med LaRouche-forslaget) offentliggjorde LaRouche-bevægelsen det første bind af "Den Nye Silkevej bliver til Verdens-Landbroen", en 374-siders rapport der indbefatter store udviklingsprojekter fra hele verden under rammerne af den økonomiske tilgang, som er grundlagt af Lyndon LaRouche.

Vi er glade for at annoncere udgivelsen af dette andet bind, "Den nye Silkevej bliver til Verdens-Landbroen: En fælles fremtid for menneskeheden", hvor vi giver dig et opdateret billede af fremskridtene i Kinas Bælt- og Vejinitiativ, herunder detaljerede analyser region for region og nyligt opdaterede kort. Vi fremhæver også principperne for fysisk økonomi og økonomiske metrikker opdaget af Lyndon LaRouche; metrikker, på hvilke muligheden for at hæve levestandarden for menneskeheden afhænger. Vi undersøger de vestlige nationers strategiske forhold til det nye paradigme, og hvilke udfordringer der skal imødegås for at overvinde det gamle paradigmes tilgang med britisk geopolitik, og erstatte det med LaRouches overordnede program for at overvinde det truende økonomiske kollaps i Vesten.

Som Schiller Instituttets grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche har sagt: "Jeg tror, at den Nye Silkevej er et typisk eksempel på en ide, hvis tid er kommet; og når en idé på den

måde bliver til en materiel realitet, manifesterer det en fysisk kraft i universet.

“Udnyt dette kraftfulde værktøj til politisk beslutningstagning og politisk organisering!

Helga Zepp-LaRouches introduktion til rapporten:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

English:

Table of Contents and Helga Zepp-LaRouches introduction to the report:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

NYHEDSORIENTERING AUGUST 2018:

**Skriv under! Appel for et nyt
Bretton Woods kreditsystem;
Lederne for USA, Rusland,
Kina og Indien må handle!**

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

En idé, hvis tid er kommet: LaRouches fire-magts alliance for at skabe et Nyt Bretton Woods-system

Leder fra LaRouchePAC den 27. august 2018 – For næsten ti år siden, den 18. november 2008, leverede Lyndon LaRouche en historisk webcast, der præsenterede hans forslag om at udfri det Britiske Imperium fra dettes (og planetens) elendighed med en fire-magts alliance bestående af USA, Rusland, Kina og Indien, som den igangsættende kraft for et Nyt Bretton Woods internationalt finanssystem. Det gamle spekulative system var dengang, i 2008, midt i sin dødskrise, fra hvilken den stadig ikke kan – eller nogensinde vil – komme sig.

Verden ville være et helt andet sted i dag, hvis LaRouches opfordring var blevet hørt dengang. Men det mellemliggende årti har ikke været forgæves.

For det første har et globalt alternativ til det bankerotte britiske imperium manifesteret sig, især i løbet af de sidste fem år, i form af Kinas Bælt- og Vejinitiativ. Endnu vigtigere end de hundredvis af milliarder af dollars til de store projekter, der har været lanceret, udløser initiativet bølger af optimisme – hvilket Helga Zepp-LaRouche har omtalt som Ånden i den Nye Silkevej – i hjørner af planeten, der tidligere var nedsænket i fortvivlelse. Hvad ellers kan man tænke, når man læser bemærkningerne af Togos præsident, Faure Gnassingbé, på tærsklen til Forum for Kina-Afrika Samarbejde (FOCAC) i Kina d. 3-4. september? Han udtalte til CGTN TV: “Der er ingen ende på vejen til vækst. Der er ingen

begrænsninger i vores fremskridt indtil nu. Vi har opnået nogle fremskridt, men mere kan lade sig gøre.”

For det andet er der for nylig blevet valgt nye regeringer i USA, Italien og andre steder, regeringer, der er villige til at arbejde med de fire magter identificeret af LaRouche, og parate til fundamentalt at forandre den globale orden, herunder dens katastrofale frihandels-dogmer og aggressive regimeskifte-krige. Den ultimative regimeskifte-krig er i gang inden for USA selv, med det Britiske Imperium, der benytter sine aktiver i FBI, medierne og de politiske partier til et angreb mod den amerikanske forfatning og Trumps præsidentskab.

Den britiske krig mod USA skal besejres, ligesom vi tidligere har besejret lignende britiske krige – fra Uafhængighedskrigen, til Borgerkrigen, til Anden Verdenskrig. Perioden fra nu af og til midtvejsvalget i november bliver et afgørende slag i den krig.

At mønstre kræfterne for at opnå dette, og få USA med ombord på Bælt- og Vejinitiativet, kræver den form for dybtgående forståelse af både problemet og dets løsning, som Lyndon LaRouche leverede i hans webcast den 18. november 2008 – af hvilken årsag vi inkluderer nogle relevante uddrag nedenfor.

“Sådan har verden – gennem sådanne midler som derivater i størrelsesordenen milliarder af dollars! – skabt en udestående gæld langt større end alt, hvad der nogensinde vil kunne betales. Så, vi kommer aldrig til at betale denne gæld! Vi kan ikke betale denne gæld. Så vi kommer aldrig til at betale den.

“Hvad gør man i et sådant tilfælde? Hvad gør USA i en sådan sag i henhold til vores forfatning? Man erklærer disse gældsforpligtelser konkurs. Og hvad gør man med disse konkurser? Man udreder dem! De ting, der bør understøttes, vil blive understøttet, og resten af det vil bare vente eller dø ud. Det store flertal, det store flertal af udestående

forpligtelser i dag, i form af nominelle krav mod lande, vil blive annulleret. De ting, der bør betales, vil blive betalt. De andre vil aldrig blive betalt – de ville alligevel aldrig blive betalt, under nogen omstændigheder!

“Nu er der to veje at gå: Enten lader man verden bryde sammen, med sult og massedød til følge. Eller man lader sagen gå igennem en konkursbehandling. Og hvordan gør man det? Nuvel, det jeg specificerede er meget elementært: Jeg har fire nationer i tankerne, nationer, der kan tage føringen med det. Og fire nationer, som tilsammen repræsenterer de største konsolideringer af magt på denne planet: Disse nationer er USA, Rusland, Kina og Indien, med mulighed for at andre nationer kan komme ind og deltage i den samme aftale. Vi lader verden gennemgå en konkursbehandling. Hvordan gør vi det? Vi bruger USA's forfatning til at gøre det.

“USA's forfatning er enestående fordi vi har en form for forbundsforfatning: at vores dollar ikke er en monetaristisk dollar; det er en kredit dollar ...

“Hvis nu USA siger, at vi vil bakke vores dollar op, og indgår en aftale med Rusland, Kina og Indien om at slutte sig til os, og til andre lande, der gør det samme, nemlig sætter verden under konkursbehandling, ved hvilken vi vil annullere de fleste af de udeståender, finansielle forpligtelser: Det må ske. Ellers er der ingen planet! Hvis man prøver at inddrive gæld for milliarder af dollars i udestående fordringer, fra hvem skal man inddrive, på hvilken måde og hvad vil effekten være af det? Det strider imod naturlov at inddrive den gæld! Hvor mange mennesker skal man dræbe for at inddrive den gæld? Hvor mange lande skal man ødelægge for at inddrive den gæld?

“Så vi har denne udenforstående monetære myndighed, som har traktataftaler med regeringer, men som ellers ikke har nogen reel forpligtelse overfor regeringerne, med undtagelse af traktataftalen. Denne aftale har resulteret i skabelsen af en umådelig stor verdensgæld, en monetær gæld, som aldrig kan

betales. Selvfølgelig er systemet konkurs! Man lukker systemet ned og sætter det under konkursbehandling – det er det eneste middel.

“Derfor kan vi oprette et nyt kreditsystem imellem lande, som, tror jeg, hvis USA, Rusland, Kina og Indien er enige om det, de fleste nationer i verden med glæde vil tilslutte sig, især i betragtning af alternativet. Og derfor kan vi skabe et nyt verdenssystem, et nyt pengesystem, et kreditsystem i modsætning til et monetært system. Og under disse omstændigheder kan vi fortsætte med at fremme kredit i stor skala til genopbygning af verdens fysiske økonomi. Vi kan organisere et opsving af samme type, som vi foretog med præsident Franklin Roosevelt tilbage i 1930'erne og 1940'erne. Og det, tænker jeg, vil vi ikke afvige fra, når først vi har gjort det.

“Det er det eneste alternativ.

“Hvad dette indebærer politisk er enden på det Britiske Imperium; eller hvad der kaldes det Britiske Imperium. Det Britiske Imperium er det nuværende verdens imperium. Med undtagelse af det Britiske Imperium er der ikke noget andet imperium på denne planet i dag. Anvendelsen af betegnelsen 'imperium' for at beskrive et hvilket som helst andet system er inkompetent. Det britiske er det eneste imperium, og det Britiske Imperium er det, som styrer dollaren, den flydende dollar i dag, den monetære dollar.

“Så under disse omstændigheder går vi videre med en rekonstruktion af verden. Og hvad vi gør, i stedet for det nuværende frihandelssystem, er at gå tilbage til et protektionistisk system, et system med faste valutakurser; med andre ord: valutaerne vil have en fast vekselkurs i forhold til hinanden, eller justeres i henhold til traktatarrangementer, men de flyder ikke. Og så fortsætter vi med at yde kreditter til store infrastrukturinvesteringer, hvilket vil drive den fysiske genopbygning af planeten.

“Det er det eneste hjælpemiddel.”

Helga Zepp-LaRouches webcast 23. august 2018: Tiden er inde for et nyt Bretton Woods baseret på LaRouches fire love.

Er der virkelig nogen der tror, at kvantitative lempelser vil løse verdens accelererende finanskriser? At skabe mere ubetalelig gæld ved at centralbankerne øger mængden af 'funny money', der fejer igennem systemet, vil genopbygge så meget som en enkelt bro, en kilometer jernbane eller skabe et eneste produktivt job, der betaler en løn man kan leve af? Eller at mere frihandel, privatisering og deregulering er nøglen til økonomisk velstand? Det er disse "løsninger", som de imperialistiske eliter i London og Wall Street presser på med; det er London og Wall Street, som stadig dikterer politikken i den transatlantiske region.

Men aksiomerne bag disse forfejlede politikker skaber kun papirprofit for de få, på bekostning af et stigende antal liv, der er mistet ved den samlede virkning af afindustrialisering og degenerering, som har ødelagt den optimisme, som ellers bør karakterisere unge menneskers livssyn; og de unge vender sig i stedet mod dødelige stoffer og selvmord. Vælgere i hele den transatlantiske verden har vist, at de ikke længere stoler på eller tror på finansoligarkerne, der klamrer sig til disse mislykkede

aksiomer for at holde deres forfaldne system i live.

Mange regeringer i sektoren af fremvoksende økonomier nærer den samme mistillid, da de i stigende grad vender sig mod Kina og dets nu globale Bælt- og Vejinitiativ, og afviser de neoliberale aksiomer for at overvinde de katastrofer, som de er blevet pålagt af de eliter, der har stået for det "post-koloniale system" med plyndring og ødelæggelse.

Det post-koloniale system fik så godt som ukontrolleret kontrol for næsten halvtreds år siden, med beslutningen den 15. august 1971, om at bryde væk fra Franklin Roosevelts finansielle Bretton Woods-system med faste valutakurser. På det tidspunkt, og siden da, har Lyndon LaRouche og hans kone, Helga, ledet kampen for et Nyt Bretton Woods, baseret på at bringe de førende stormagter USA, Rusland, Kina og Indien sammen for at gennemføre det. Med valget af Donald Trump, der deler LaRouches modstand mod det etablissement, som kører denne orden, blev det muligt for USA at opfylde den mission, som LaRouche har skitseret siden den skæbnesvangre augustdag i 1971.

John Brennan, en lejemorder, der arbejder for dette London-baserede system, og som har til hensigt at stoppe Trump, befinder sig nu i det varme sæde, og står over for mulig retsforfølgelse sammen med mange af hans samarbejdspartnere for deres forbrydelser, herunder at have brygget den bedrageriske Russiagate-sag sammen.

Denne torsdag vil Helga Zepp-LaRouche rådgive om, hvad der kan gøres for at virkeliggøre et Nyt Bretton Woods og putte Brennan og hans venner hvor de hører hjemme, i fængsel. Gå ikke glip af denne mulighed!

Se programmet her. Tilgængelig fredag den 24. august 2018.

Finanssystem i krise: De kommende uger kan byde på store forandringer

Leder fra LaRouchePAC den 14. august 2018 – De nærmeste uger kan byde på meget dramatiske forandringer, hvis der satses fuldt ud på at forsvare Donald Trumps præsidentskab fra de sidste tre års angreb fra britisk efterretningstjeneste, og skubbe USA med i Bælt- og Vejinitiativet og de store infrastrukturprojekter. Dette kan lykkes. Det betyder en kamp for at stække den Demokratiske Nationale Komité's plan for rigsretssag (mod Trump -red.) – krævet af Londons medier siden dagen hvor Trump blev indsat – før det kan iværksættes. Og det betyder at besejre de britiske dogmer for supermagtskonfrontation og frihandel, der stadig inficerer hele Kongressen og kredse omkring præsidenten.

For det første kan 'Muellergate'-skandalen eksplodere fuldt ud, mellem nu og den 28. august, hvor den forhenværende nummer 4 i Justitsministeriet, Bruce Ohr, er indstævnet til at vidne foran to udvalg i Repræsentanternes Hus. Dette er skandalen proklameret af præsidentens advokat Rudy Giuliani, skandalen om den McCarthy-agtige "undersøgelse, der er værre end den (ikke-) forbrydelse", som det er at ønske USA gode forbindelser med Rusland. Efterhånden som der kommer information ud om Ohrs centrale rolle i skandalen, kommer potentialet for, hvad en fuld af-klassificering ville afsløre, til syne. Det er nu afsløret, at den højtstående britiske MI6-agent Christopher Steele, der var i konstant samarbejde med justitsministeriet gennem Ohr, længe efter at FBI formodedes at havde brudt kontakten med ham, havde advaret om "katastrofale konsekvenser" for den britiske anti-Trump

kampagne, hvis Ohr var blevet fyret, da hans foresatte Sally Yates blev det.

Efterhånden som kongresudvalgene skyder sig ind på Ohr-Steele samarbejdet og alt imens MI6-Brennan-CIA-samarbejdet allerede nu står afsløret, kan den amerikanske offentlighed blive opildnet til at stoppe de indlysende britiske bestræbelser for at fjerne endnu en amerikansk præsident, som er frygtet af London.

EIR's nye angreb på denne skandales lugt af 'det Britiske Imperium', forfatter Barbara Boyds artikel "Fisken stinker fra hovedet af", skal masse-cirkuleres via internettet og sociale medier, såvel som til kongressen, mellem nu og den 28.

Samtidig er det transatlantiske finanssystem truet af at eksplodere i den nærmeste fremtid. På baggrund af en enorm boble af virksomhedsgæld, af hvilken det meste officielt er rangeret som 'junk' eller lige over 'junk', styrtdykker en række store valutaer pludselig dramatisk, og vælter store lunser af denne gæld over til 'default' (misligholdelse) i løbet af de kommende måneder, og truer dermed øjeblikkeligt de i London baserede megabanker. Sanktioner og 'strafafgifter' bidrager til krisen. Blandt de faldende valutaer er den russiske rubel.

Denne generelle finanskriser lader sig ikke afvende ved en forventning om, at disse lande hæver renten ud over ågersatser, eller decimerer deres offentlige tjenester, eller går til det mislykkede IMF.

Løsningen blev beskrevet fuldt ud af EIR's grundlæggende redaktør Lyndon LaRouche år forinden det sidste globale økonomiske sammenbrud. Løsningen indebærer en øjeblikkelig aftale blandt, i dag, BRICS-nationerne og USA, for et nyt Bretton Woods monetært system med faste valutakurser og fælles kreditaftaler til fremme af eksport af kapitalgoder og infrastrukturprojekter.

Helga LaRouche noterede i dag, at den internationale orden, sådan som den plejer at være, er ved at disintegrere, og at "den sikre grund", i den forbindelse, er Lyndon LaRouches lange historik med at formulere et nyt Bretton Woods-system til fremme af produktiv kreditudstedelse og 'fire love' for økonomisk genopretning, startende med Glass-Steagall.

For det tredje, er der, af Kesha Rogers, kandidat til Kongressen for Texas, blevet åbnet et bredt spor for Trump-præsidentskabet til samarbejde med Kinas Bælt- og Vejinitiativ med forslaget om et "Nordamerikansk Bælt- og Vejinitiativ (NABRI), hvor USA og Mexico arbejder sammen med Kina, som allerede er midt i nye infrastrukturprojekter overalt i Latinamerika.

Trump er i gode diskussioner med Mexicos nyvalgte præsident, som har fremsat sine egne forslag til Trump om samarbejde om jernbane- og energi-infrastrukturprojekter på tværs af grænsen og ind i Mellemamerika. Trump forudsiger helt op til hans middagsaftale med amerikanske forretningsfolk den 7. august stadig gode amerikanske økonomiske relationer med Kina. Hans kommentarer vedrørende Kina synes at være blevet direkte fejlrapporteret på en opildnende måde af den førende hovedstadsavis, The Hill, hvilket antyder desperation for at forhindre Trumps samarbejde med sin gode ven, præsident Xi Jinping.

Men kandidat Kesha Rogers "NABRI"-forslag kan få det til at ske, hvis det får landsdækkende støtte.

For det fjerde, ser det demokratiske partis lederskab til med ubehag, mens dele af den genoplivede arbejderbevægelse giver kvalificeret politisk støtte til præsidenten. Nogle af dens primærvalg rundt om i landet bliver vundet af kandidater fra partiets venstrefløj, for hvem DNC's (Demokraternes National Komité) intention om rigsretssag mod præsident Trump ikke er en prioritet. De ønsker at besejre frihandel og spekulation på Wall Street.

LaRouches 'fire love', Bælt- og Vejinitiativet og et nyt Bretton Woods monetært system er de eneste midler til at gøre dette.

Amerikas sande 'Special Relationship' er med Gottfried Leibniz' ideer

Leder fra LaRouchePAC den 13. august 2018 – Et overstrakt og eksponeret britisk imperium udsendte i denne uge deres forsvarsminister, Gavin Williamson, til Washington, D.C. for at prøve at få Washington tilbage til det "særlige forhold", "Special Relationship", spændetrøjen, uden hvilken dets århundrede lange greb om global magt ville falde sammen. Williamson brugte den 7. august en stor politisk tale til tænketanken 'Atlantic Council' i Washington D.C. til at forsøge at mobilisere en total vestlig konfrontation med Rusland og Kina, og at tvangsfodre sit publikum med kæmpeløgner om, at "USA aldrig har haft eller aldrig vil få en mere pålidelig allieret end Storbritannien."

I løbet af sidste uge blev der faktisk lanceret nye farlige provokationer mod Rusland og Kina, herunder udenrigsministeriets annoncering af nye sanktioner mod Rusland, til hvilke premierminister Dmitry Medvedev prompte reagerede ved at advare om, at "hvis vi ender op med noget som et forbud mod bankaktiviteter eller anvendelsen af visse valutaer, kan vi klart kalde dette en økonomisk krigserklæring ... og så må vi absolut reagere på denne krig."

Men det Britiske Imperiums gambit for at generobre det globale initiativ fra Kinas Bælt- og Vejinitiativ, og atter genindføre

britisk geopolitik i dets sted, kan kun fungere med præsident Trump skaffet af vejen. Også her står den britiske hånd bag hele den beskidte Mueller/FBI-operation eksponeret og til fuld offentlig beskuelse, ikke mindst takket være LaRouche PAC's igangværende bestræbelser i den forbindelse. Denne fisk 'stinker virkelig fra hovedet'.

Tidligere gav topanalytiker for Pentagon og historiker fra Harvard Graham Allison et nyttigt bidrag til den politiske kamp, der er undervejs i USA, med en lang artikel med titlen "Kinas anti-fattigdoms bestræbelser er en lærestreg for alle." I artiklen hævder Allison, at der ikke er nogen grundlæggende strategisk skillelinje mellem de amerikanske og kinesiske nationale interesser, og at de to lande burde arbejde sammen for at lindre den invaliderende fattigdom, der fortsat udmarver milliarder af mennesker i andre dele af verden." Det betyder selvfølgelig, at USA deltager i Bælt- og Vejinitiativet og hjælper med at omorganisere det bankerotte internationale finanssystem til et nyt Bretton Woods, som Lyndon og Helga LaRouche længe har insisteret på.

Allison er ellers kendt som den person, der udmøntede udtrykket 'Thucydides-fælden', som han definerer som følger: "Når en stormagt truer med at fortrænge en anden, er krig næsten altid resultatet – men sådan behøver det ikke at være".

Allison har rammende beskrevet problemet – men ikke dets løsning. Den eneste måde at sikre, at sådanne kriser ikke fører til krig – som i dag sandsynligvis vil betyde udryddelsen af den menneskelige art med kernevåben – er at opdage og kortlægge en vej frem, der er til gensidig gavn for alle Jordens nationer – og som kan skabes af en alliance bestående af især USA, Kina, Rusland og Indien. Og det kræver nødvendigvis adgang til et højere domæne, nemlig videnskaben om fysisk økonomi, som på enestående vis er udviklet af Lyndon LaRouche.

Som LaRouche selv udtrykte det i indledningen til sin

afhandling 'Om LaRouches Opdagelser' fra 1993: "Det centrale element i mit oprindelige bidrag til Leibniz' videnskab om fysisk økonomi er tilvejebringelsen af en metode til at belyse årsagsforholdet mellem på den ene side individernes bidrag til aksiomatisk revolutionerende fremskridt inden for videnskabelige og analoge former for kundskab, og på den anden side, den heraf følgende forøgelse i den potentielle befolkningstæthed i de tilsvarende samfund."

Gottfried Leibniz var ikke alene grundlæggeren af videnskaben om fysisk økonomi. Han var også den filosofiske grundlægger af det anti-britiske, amerikanske forfatningsmæssige system og dets forpligtelse til "liv, frihed og stræben efter lykke".

Og således kan vi passende sige, at Amerikas sande 'særlige forhold' altid har været, og igen bør være, med Gottfried Leibniz' ideer.

Brændpunkter for krig bliver transformeret af ånden fra Den Nye Silkevej

Leder fra LaRouchePAC den 8. august 2018 – I de seneste måneder er de {strategiske} resultater af – det primært {økonomiske} Bælte- og Vej-initiativ begyndt at vise verden, hvad Lyndon LaRouche har vidst i mange år, at der ingen sondring er mellem de økonomiske og de strategiske problemer, som menneskeheden står over for. Hvis man vil have fred, sagde LaRouche, så få traktorerne ud og køre.

Da alle fire præsidenter Trump, Xi Jinping, Putin og Moon præsenterede udviklingsplaner for Nordkorea, og gav

hinanden opbakning til konceptet "fred gennem udvikling" såvel som til sanktioner, viste det såkaldt umulige sig faktisk at være muligt. Da Indien og Pakistan begge blev medlem af SCO, og kom til at arbejde direkte med Kina og Rusland om fælles udviklingsideer, blev den "permanente krise", der blev skabt af briterne på tidspunktet for opdelingen af Indien pludselig løselig. På Afrikas Horn, hvor Kinas Bælte og Vej har skabt et udviklingsalternativ til hver af de tre nationer Etiopien, Eritrea og Somalia, er en u håndterlig konflikt blevet vendt til glædelig fred og samarbejde. I Sydvestasien er en lignende løsning til et århundrede med krig nu mulig.

Denne proces er aktiv i hele Afrika. På BRIC- topmødet i Sydafrika i sidste måned kunne man overvære, hvordan Rusland, Kina og Indien sammen med alle afrikanske folk slog sig sammen om at skabe reel udvikling – atomkraft, forbindelser med højhastighedstog, vandprojekter til at gøre ørkenerne grønne – og dermed tilbød en reel løsning på terrorisme og fattigdom.

Problemet er imidlertid, at medierne i USA og i Europa omhyggeligt har forholdt deres befolkninger noget kendskab til denne verdenshistoriske transformation, som fejer hen over Asien, Afrika og Latinamerika.

I USA mobiliserer LaRouche-bevægelsen for at løse dette problem. Et første skridt er at omdanne forhandlingerne mellem præsident Trump og nyvalgte præsident for Mexico López Obrador, fra at være en revidering af NAFTA til et højere ordenskoncept: NABRI – Det Nordamerikanske Bælte- og Vejinitiativ. Dette skal være et skridt fremad for at forene USA og Kina gennem Den Nye Silkevej, en proces med opbygning af avancerede industrielle lande på hele kontinentet og videre ud, og en realisering af Trumps engagement i at genoprette Amerikas tidligere industrielle magt som den primære kilde til eksport af kapitalgoder til opbygning af nationer. Dette er, hvilket ikke er tilfældigt, vejen til at løse den handelsmæssige ubalance.

Men briterne og deres aktiver i USA skyr intet middel for at forhindre et sådant nyt paradigme i at tage form i USA. 'Council on Foreign Relations', den fremmeste stemme for Imperiet i USA, har udgivet en rapport med titlen "Er 'fremstillet i Kina 2025' en trussel mod global handel?" Rapporten beskriver de formodede bedrageriske hensigter med den kinesiske indsats for at udvikle deres indenlandske ekspertise inden for højteknologisk fremstilling: gennem "rekruttering af udenlandske forskere, dens tyveri af amerikansk intellektuel ejendomsret og dets målrettede erhvervelse af amerikanske virksomheder," – hævder CFR, har Kina til hensigt at "kontrollere hele forsyningskæder", og til slut "kan hele industrier komme under kontrol af en rivaliserende geopolitisk magt."

Et sådan hysteri er i denne uge blevet ledsaget af 'big brothers' febrilske nedlukning for adgangen til sociale medier af flere stemmer, der har modvirket vanviddet af Russiagate, og støttet præsident Trumps undsigelse af 'Rusland-skrønen.' Alex Jones' Infowars blev smidt ud af Facebook og Youtube – en hjemmeside, der har mere end 15 millioner besøg pr. måned – mens andre blev smidt ud af Twitter

Men det nye paradigme eksisterer – det kan ikke stoppes, med undtagelse af verdenskrig. Kina har rejst sig og sluttet sig til Rusland og Indien gennem BRICS for at tilbyde nationerne i det Globale Syden et alternativ til fattigdommen, der er pålagt dem som en arv efter kolonialismen. De har udstrakt dette tilbud, om at komme med i Bælt- og Vej-initiativet, til USA og Europa, som et win-win alternativ til krigens geopolitik, økonomisk henfald og kulturel dekadence, som inficerer Vesten. Den patriotiske ånd i USA er blevet vakt gennem fænomenet Donald Trump, ved at afvise 'krigsmagerne' og talsmændene for det postindustrielle samfund inden for både det republikanske og det demokratiske parti – hvad LaRouche for længe siden undsagde som "Gøg og Gokke-systemet". LaRouches Fire Love, implementeret gennem 'de fire stormagter'

USA, Rusland, Kina og Indien er vejen frem.

Historiens gang har nået en skillevej, hvor det går mod enten sejr eller tragedie. Fremtiden er i vores hænder, hver og en af os.

POLITISK ORIENTERING: Den gamle verdensorden disintegrerer – BRIKS og det nye paradigme vinder frem

Se også 2. del (30 min)

Med formand Tom Gillesberg

Video 1. del:

Video 2. del:

Lyd:

LaRouchePAC uformel diskussion “Fireside Chat” med Michael Steger, 26. juli 2018

I august 1971 lykkedes det endelig oligarkiet at ødelægge Bretton Woods-pengesystemet, skabt af Franklin Roosevelt, korrumperet af Harry Truman, men ikke desto mindre en basis for en stabil handel mellem nationalstater. Hvad der kom i dets kølvand var frihandelssystemet favoriseret af City of London, hvor prisen ikke har nogen relation til de faktiske produktionsomkostninger. I stedet for udvikler priserne sig, som Milton Friedman hævdede, fra det sorte marked eller narkotikamarkedet. Prisen er hvad som helst bankapparatets usynlige hånd i City of London kan trække ud. Råvarer kan så “værdisættes” ved manipulation af den offentlige mening og kultur, frem for deres rolle i at fremme og opretholde liv.

Efterhånden som verden søger at vende tilbage til den form for økonomi, som LaRouche har været talsmand for, er det nu på tide at skabe et stabilt grundlag for handel, hvor handelsvilkårene er fastsat på grundlag af LaRouches metrik for potentiel relativ befolkningstæthed – den klare implikation af den westfalske model for internationale relationer. At gøre LaRouches tredje og fjerde lov til forudsætningen for et nyt system nu, vil gøre det muligt for USA og verden at overleve overgangen fra det nu fallerede City of London/Wall Street-system, til den nye økonomiske aktivitetsplatform, med konstant progressiv forandring imod højere orden af aktivitet. Kom med os til aftenens diskussion.

Succes eller fiasko; emnet for dette topmøde er det, der er vigtigt for fremtiden

Leder fra LaRouchePAC, 11. juni, 2018 – Til stor fortrydelse for alle, der bebor den gamle, »liberale«, atlantiske orden, bliver det nu i stigende grad klart, at præsident Donald Trump er i færd med totalt at bryde ud af et Europa, domineret af britisk geopolitik, til fordel for at lade USA blive involveret sammen med Asien.

Asien bliver af Kinas Bælte & Vej Initiativ katalyseret frem i forreste række af fremtiden – med gennembrud inden for rumforskning og videnskab, opførelse af store, moderne infrastrukturprojekter og fjernelse af fattigdom. Præsident Trump, der i nu to år har bekæmpet britisk efterretningskampagne for at få ham fjernet fra embedet, afviser nu enhver intrige, som London står bag, for at få ham stillet op til konfrontation med Kina og Rusland og arbejder nu på stormagtssamarbejde med Asien. Dette har bragt ham frem til det ekstremt vanskelige forsøg på at afslutte den 70 år lange Koreakrig.

Den russiske præsident Putin er ikke den eneste, der har bemærket, at det fejlslagne G7-møde i Quebec ikke blot blev ødelagt af stridigheder over importtold. For samtidig kom Trump ud med forslag til topmøder med både Japans premierminister Abe og den italienske premierminister Contes nye, euroskeptiske regering. Begge understreger samarbejde med Rusland og Kina og fokuserer på skabelse af kreditinstitutioner til byggeri af ny infrastruktur i hele Eurasien. Det samme gør Trump mht. USA.

Sammenlignet med G7's tomme arrogance, var Shanghai Samarbejdsorganisationens topmøde i Qingdao, Kina, som fandt sted samtidigt i denne weekend, og som repræsenterer 3,1 mia. mennesker, langt mere afgørende.

Og så taler vi endda ikke om det særdeles afgørende Korea-topmøde, som Trump tog af sted for at deltage i – og i hvilket de »store europæiske magter« ikke har vist nogen som helst interesse.

I modsætning hertil, og endnu, mens præsidenten sad i flyet, kom Japans premierminister Abe, Kinas præsident Xi og Ruslands præsident Putin alle med tilbud om, sammen med USA og Sydkorea, at deltage i en konsolidering af atomnedrustning og fred gennem udvikling på Koreahalvøen. Dette er »det umulige«, som Trump forsøger at opnå.

Samtidig afholdt Schiller Instituttet, med Helga Zepp-LaRouche som stifter og præsident, en stor konference i New York City sammen med andre ledende personer, med det formål at arbejde for et længe forhindret topmøde mellem præsident Trump og præsident Putin, som tilsigter fred og udvikling i Sydvestasien. Instituttet vil følge op på dette med en bredere konference i Tyskland senere på måneden, hvor spørgsmålet bliver at engagere Europa – eller i det mindste den del af Europa, der er villig til at skifte stagnation ud med succes – i Kinas Bælte & Vej Initiativ og i udviklingen af Sydvestasien og Afrika.

I dag sagde fr. LaRouche, at Kinas (og nu også Japans) involvering i gennemførelsen af Trump-Kim-topmødet, er ekstremt håbefuldt for det nye paradigme for økonomisk og kulturelt fremskridt, for hvilket Schiller Instituttet arbejder. Hvis topmødet bliver en succes, vil det blive en game-changer; hvis det mislykkes, må vi tackle denne realitet.

Hun påpegede desuden de advarsler, der nu kommer fra mange eksperter side, om, at faren for et nyt finanskrak, der er

mindst lige så alvorligt som det i 2007-08, truer det atlantiske område og udviklingslandene. Dét er den reelle trussel mod udsigten til stormagtssamarbejde og et hurtigt, økonomisk fremskridt; en udsigt, præsident Trump tydeligvis ser, når han vender sig mod Asien.

Lyndon LaRouches forslag, de »Fire Nye Love«, som indledes med en Glass/Steagall-bankopdeling for at bryde de største banker på Wall Street og i City of London op, blev udarbejdet i 2014 for at undgå dette sammenbrud og frembringe nye gennembrud i produktivitet og produktiv beskæftigelse.

Foto: Præsident Donald J. Trump og Nordkoreas leder Kim Jong-un mødes for første gang, tirsdag, 12. juni, 2018, på Capella Hotel i Singapore. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Vælg kreativitet, ikke tragedie, inden for økonomi og statskundskab

Schiller Instituttets konference i New York City, 9. juni, 2018, Panel II.

Talere: Dennis Speed, nordøst-koordinator for Schiller Instituttet: »LaRouche-metoden – pødekrytallen for en ny kultur«;

James George Jatras, tidligere amerikansk diplomat og tidligere rådgiver til det Republikanske senatslederskab: »Det presserende nødvendige Trump-Putin-topmøde«;

Richard Black, senator for staten Virginia: »Den strategiske betydning af sejr, fred og udvikling i Syrien«.

En livlig Spørgsmål & Svar-session følger herefter.

Se også: Konferencens hovedtale af Helga Zepp-LaRouche: »Silkevejsånden er smittefarlig« (pdf., dansk), samt video med hele Panel I: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=25347>

Bankierernes kup i Italien vil ikke stoppe opstanden mod det korrupte Imperium. Helga Zepp-LaRouche i Schiller Institut Nyt Paradigme Webcast, 31. maj, 2018

Vi befinder os i en meget dramatisk situation, og jeg mener, det er på høje tid at overveje det nødvendige behov for at rette de neolibérale politikker, for, hvis dette ikke sker, kan der kun komme kaos som resultat, og derfor er Lyndon LaRouches Fire Love endnu mere presserende nødvendige i hele

det transatlantiske område end nogensinde før.

Download (PDF, Unknown)

Nej, John Bull, markederne går ikke forud for menneskeheden!

Leder fra LaRouchePAC, 30. maj, 2018 – Blot få timer efter, at Italiens præsident, samtidig med, at han holdt en tale, der åbenlyst erklærede, at de udenlandske investorer og ikke-valgte bureaukrater i Bruxelles' vilje underkender det italienske folks vilje, afviste ministerlisten, der blev præsenteret af flertalskoalitionen, brød Helvede løs i hele den vestlige verden. Den åbenlyse erklæring af det britiskcentrerede finansimperiums magt over suveræne stater giver nu massivt bagslag.

De tre andre, nødlidende stater i det sydlige Europa – Spanien, Grækenland og Portugal – står over for lignende katastrofer, med faldende valutaværdier og stigende renter på deres statsgæld. Den kendsgerning, at eurosystemet som helhed er dysfunktionelt, bliver i stigende grad indlysende for enhver.

Selv *Wall Street Journal* udgav en kronik, der advarede om, at en sådan åbenlys foragt for det demokratiske valgresultat blot

vil »bekræfte opfattelsen af, at EU er immun over for den offentlige mening. Det forstørrer i farlig grad splittelsen mellem Europas folkeslag og institutioner«.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche udtrykte det klarere: *»Euroens død er på vej; eliternes magt er ved at nå vejs ende. Uanset, hvad de gør, gør de det blot værre.«*

Deutsche Bank, der er ved at drukne i derivatgæld, har allerede indrømmet sin fejlslagne bestræbelse på at blive verdens største hedge fund. Bankens nye lederskab forsøger at komme af med sine investeringsbankoperationer – en proces, der kunne blive den udløsermekanisme, som sprænger hele systemet i luften og får krisen i 2008 til at blegne i sammenligning.

Krisen er heller ikke begrænset til Europa. Det amerikanske og europæiske banksystem er uadskilleligt. I Brasilien gav den forhadte præsident Michel Temer, efter at en trucker-strike fik hele økonomien til at gå i stå i 9 dage, efter og fjernede de nye skatter på benzin, han havde gennemtvunget. Argentinerne følger opmærksomt med, med præsident Mauricio Macri, der af sine Wall Street-controllers får at vide, at massive budgetnedskæringer og nedskrivning af pesoen vil blive de betingelser, der knytter sig en bailout fra IMF, selv med de nuværende nedskæringstiltag, der har drevet befolkningen på afgrundens rand.

Der er selvfølgelig intet af dette, der vil løse krisen. Det vestlige finanssystem kan ikke »fikses«. Hele det vestlige banksystem er oversvømmet med værdiløse spekulationspapirer, der bliver serviceret forud for den menneskelige races behov. Et nyt system, baseret på kreditpolitikker i Hamiltons tradition, kan og må gennemføres sådan, som **LaRouches Fire Love** foreskriver. Faktisk er den kendsgerning, at de to, italienske koalitionspartier, der forsøger at danne en regering, begge kræver Glass-Steagall og en statslig infrastruktur-investeringsbank – de to første af LaRouches Fire Love – i vid udstrækning årsagen til rædslen i London og

Bruxelles, der førte til deres diktatoriske afvisning af det italienske folks vilje.

Hele Asien går sammen omkring ånden fra den Nye Silkevej. Præsident Trump er i færd med at arbejde sammen med Asien for at løse Koreakrisen én gang for alle, gennem en fremgangsmåde med »fred gennem udvikling«. Og med Russiagate, der nu forvandles til Spycgate i USA, for en stor dels vedkommende pga. *EIR's* efterretningsrapporter[1] om britisk efterretning og Obama-efterretningsteamets undergravende rolle, skulle Trump snart være fri til at bringe USA fuldt og helt ind i et samarbejde med den Nye Silkevej og i opbygning af et nyt paradigme for hele menneskeheden. Denne mulighed må ikke forpasses.

Foto: Præsident Trumps og førstedame Melania Trumps besøg til Kina, 10. nov., 2017. (Photo: White House)

[1] Se Barbara Boyds seneste opdaterede *EIR*-rapport, »[Memo to President Trump: Time to End the Special Relationship; Declassify All British Spawnd Documents Concerning Your 2016 Campaign](#)«.

City of Londons tåbelige kup mod Italien vil fremskynde et finanskrak

Leder fra LaRouchePAC, 29. maj, 2018 – Den Londoncentrerede eurodollar-elite har netop brugt Italiens præsident til at blokere dette lands demokratisk valgte flertalsregering i at overtage regeringsmagten og således i virkeligheden gennemført et kup mod Italien.

Mon der stadig kan herske nogen tvivl om, at britiske efterretningskredse og eliten i den Europæiske Union simpelt hen nægtede at acceptere valget af Donald Trump til USA's præsident og indledte en indsats, der fortsat er i gang, for at tvinge ham ud af Det Hvide Hus?

Både italienerne og amerikanerne begik den samme forbrydelse, som var at vælge en regering, eller en præsident, der trodsede britisk geopolitik ved at ønske stormagtssamarbejde med Rusland og Kina, og som nægtede at parere ordre og følge City of Londons finansmagters »markedsregler« for økonomisk politik.

Og i tilfældet med Italiens kuppede flertalsregering var dens partier endnu mere åbne end kandidat Trump var, mht. at genvedtage Glass/Steagall-bankopdeling og nationalbankkredit til produktiv beskæftigelse og nye infrastrukturprojekter – alle elementer af **Lyndon LaRouches »Fire Love«** for en økonomisk genrejsning.

Det er blevet en skandale, at eliteerne i London og Bruxelles' EU, såvel som også de neokonservative i USA, fordømmer Kina og Rusland som autoritære diktaturer, alt imens de forbeholder sig magten til at vetoe eller vælte enhver regering, der modsætter sig britiske, geopolitiske nulsums-politikker. Som den arrogante EU-kommissær Günther Oettinger i dag sagde til en interviewer, »Markederne vil lære italienerne at stemme for det rigtige«.

I dag udtalte Helga Zepp-LaRouche, at dette Londoncentrerede, geopolitiske paradigme – som hævder at repræsentere »vestlige værdier« – nu i realiteten er blevet vanæret af det Nye Paradigme for gensidig økonomisk og videnskabeligt fremskridt, der repræsenteres af Kinas Bælte & Vej Initiativ (og af dets programmer for udforskning af rummet, udvikling af fusionskraft osv.).

En lederartikel i *Bloomsberg News* kaldte i dag skarpt kuppet i

Italien for »Mattarellas tåbelighed« med henvisning til den italienske præsident, der vetoede regeringen på vegne af London og Bruxelles. Alt imens Glass-Steagall og nationalbankpraksis i Hamiltons tradition i valgene i marts måned var fremsatte spørgsmål, så vil de nu blive langt mere betydningsfulde i de nye nationale valg til efteråret. Faktisk bliver spørgsmålet om at adlyde Eurozonens nedskæringsregler, eller muligvis endda at forlade euroen, nu lige så passionerede som det vakte spørgsmål om at kæmpe for selve den demokratiske frihed.

Ikke kun dette: Londons Mattarella-brøler gav i det mindste Europa et nyt, hårdt lods hen mod et voldsomt finanskrak, der allerede truede. Med Tysklands største bank, der allerede er i alvorlige vanskeligheder, førte bankaktierne an i faldet på aktie- og obligationsmarkeder i hele Europa og USA. Med denne voldsomme finanskrise, der nu trænger sig på, vil Glass-Steagall og LaRouches »Fire Love« også blive spørgsmål, der skal kæmpes om i de amerikanske valg i 2018.